

Dosarul nr. 3ra-824/19

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul central (jud. V. Hrapacov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. G. Colev, Șt. Starciuc, L. Caraianu)

ÎNCHEIERE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de către Alexei Culicov, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Alexei Culicov împotriva Direcției generale economice a Găgăuziei, intervenienți accesorii Comitetul executiv al Găgăuziei și Adunarea Populară a Găgăuziei cu privire la contestarea în parte a actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ privind permiterea privatizării imobilului,

împotriva deciziei din 10 decembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care au fost admise apelurile declarate de către Direcția generală economică a Găgăuziei și Comitetul executiv al Găgăuziei, a fost casată hotărârea din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul central și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

constată:

La data de 25 septembrie 2012 Alexei Culicov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției generale construcții, dezvoltarea infrastructurii și comunicațiilor a Găgăuziei cu privire la contestarea în parte a actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, conform dispoziției primarului mun. Comrat nr. 289 din 12 mai 2004, a fost luat la evidență ca persoană care are nevoie de îmbunătățirea condițiilor de trai, cu includerea în lista de acordare a locuinței cu întâietate.

A menționat că, la data de 08 august 2006, în baza hotărârii Comitetului executiv Găgăuzia nr. 7/10.5 din 06 iulie 2006, a încheiat un contract de vânzare-cumpărare a casei de locuit din xxxx, care mai târziu i-a fost acordată lui și familiei sale pentru locuire.

A susținut că, conform art. 1 și 5 din Legea privatizării fondului de locuințe, cetățenii au dreptul la privatizarea locuințelor, în care aceștia locuiesc și care aparțin fondului de stat.

A afirmat că, în vederea realizării acestui drept, a depus la Comisia de privatizare a fondului de locuințe de pe lângă Direcția generală construcții, dezvoltarea infrastructurii și comunicațiilor a Găgăuziei o cerere, prin care a solicitat emiterea actului administrativ privind permiterea privatizării casei de locuit din xxxx.

A relevat că, prin hotărârea Comisiei de privatizare a fondului de locuințe de pe lângă Direcția generală construcții, dezvoltarea infrastructurii și comunicațiilor a Găgăuziei din 29 august 2012 i-a fost refuzat în admiterea cererii enunțate.

A declarat că, hotărârea enunțată este ilegală.

A invocat că, unicul motiv, care justifică refuzul în permiterea privatizării casei de locuit, a constituit faptul că, casa de locuit în litigiu face parte din categoria locuințelor de serviciu, însă în acest sens nu a fost prezentată nici o probă.

A notat că, pârâtul greșit a făcut trimitere la Legea UTA Găgăuzia cu privire la fondul de locuințe de serviciu nr. 68-XLVII/IV din 22 martie 2012, deoarece acest act nu poate reglementa raporturile apărute și existente până la adoptarea și intrarea acestuia în vigoare.

A solicitat anularea pct. III din hotărârea Comisiei de privatizare a fondului de locuințe de pe lângă Direcția generală construcții, dezvoltarea infrastructurii și comunicațiilor a Găgăuziei din 29 august 2012 privind refuzul în privatizarea casei de locuit din str. Ferapontievsciaia,73, mun. Comrat, obligarea pârâtului de a emite hotărârea cu privire la permiterea privatizării casei de locuit din xxxx și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată.

La data de 29 octombrie 2012 Alexei Culicov a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva Direcției generale construcții, dezvoltarea infrastructurii și comunicațiilor a Găgăuziei, prin care a solicitat anularea pct. III din hotărârea Comisiei de privatizare a fondului de locuințe de pe lângă Direcția generală construcții, dezvoltarea infrastructurii și comunicațiilor a Găgăuziei din 29 august 2012 privind refuzul în privatizarea casei de locuit din str. Ferapontievsciaia,73, mun.Comrat, obligarea pârâtului de a emite hotărârea cu privire la permiterea privatizării casei de locuit din xxxx în ordinea stabilită de lege și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 03 decembrie 2012 a Curții de Apel Comrat a fost atras în proces Comitetul executiv al Găgăuziei în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului.

La data de 13 decembrie 2012 Curtea de Apel Comrat a expediat prezenta cauză la Judecătoria Comrat în temeiul art. II din Legea nr. 155 din 05 iulie 2012 cu privire la modificarea și completarea Codului de procedură civilă al RM.

Prin încheierea din 25 martie 2013 a Judecătoriei Comrat cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Alexei Culicov împotriva Direcției generale construcții, dezvoltarea infrastructurii și comunicațiilor a Găgăuziei cu privire la contestarea în parte a actului administrativ și cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Alexei Culicov împotriva Direcției generale construcții, dezvoltarea infrastructurii și comunicațiilor a Găgăuziei, intervenient accesoriu Comitetul executiv al Găgăuziei

cu privire la contestarea în parte a actului administrativ au fost conexe într-o singură procedură.

Prin încheierea din 19 noiembrie 2014 a Judecătorei Comrat a fost recunoscută Direcția generală relații externe și autorităților publice locale a Găgăuziei succesorul în drepturi al Direcției generale construcții, dezvoltarea infrastructurii și comunicațiilor a Găgăuziei.

La data de 01 aprilie 2015 Alexei Culicov a depus cerere de modificare a temeiurilor acțiunii și concretizare a pretențiilor, invocând că, pe parcursul examinării cauzei s-a constatat că, casa de locuit din xxxx, care i-a fost acordată lui și familiei sale pentru locuire, face parte din categoria locuințelor de serviciu.

A menționat că, el a avut dreptul de a privatiza casa de locuit enunțată, deoarece la data depunerii cererii cu privire la permiterea privatizării acestei case de locuit, art. 5 alin. (2) din Legea privatizării fondului de locuințe permitea privatizarea locuințelor de serviciu cu condiția că, persoanele, care au locuit în acestea, au lucrat nu mai puțin de 10 ani la unitatea respectivă (în sistemul Centrului militar teritorial al UTA Găgăuzia a activat mai mult de 10 ani).

A solicitat anularea pct. III din hotărârea Comisiei de privatizare a fondului de locuințe de pe lângă Direcția generală construcții, dezvoltarea infrastructurii și comunicațiilor a Găgăuziei din 29 august 2012 privind refuzul în privatizarea casei de locuit din xxxx și obligarea pârâtului de a emite hotărârea cu privire la permiterea privatizării casei de locuit din xxxx în ordinea stabilită de lege.

Prin încheierea protocolară din 16 decembrie 2016 a Judecătorei Comrat a fost atrasă în proces Adunarea Populară a Găgăuziei în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului.

Prin încheierea protocolară din 28 ianuarie 2016 a Judecătorei Comrat a fost atrasă în calitate de succesor al pârâtului Direcția generală economică a Găgăuziei.

Prin hotărârea din 02 februarie 2018 a Judecătorei Comrat, sediul central acțiunea depusă de către Alexei Culicov a fost admisă parțial și a fost anulată hotărârea Comisiei de privatizare a fondului de locuințe de pe lângă Direcția generală construcții, dezvoltarea infrastructurii și comunicațiilor a Găgăuziei din 29 august 2012 privind refuzul în privatizarea casei de locuit din xxxx, ce se conține în pct. III din procesul-verbal al ședinței Comisiei de privatizare a fondului de locuințe. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 10 decembrie 2018 a Curții de Apel Comrat au fost admise apelurile declarate de către Direcția generală economică a Găgăuziei și Comitetul executiv al Găgăuziei, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către Alexei Culicov a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel a reținut că, din cererea de chemare în judecată rezultă că, intimatul a depus la Comisia de privatizare a fondului de locuințe de pe lângă Direcția generală construcții, dezvoltarea infrastructurii și comunicațiilor a Găgăuziei cerere cu privire la permiterea privatizării casei de locuit, care aparține fondului public și nu se atribuie la categoria locuințelor cu statut special în contextul art. 5 din Legea privatizării fondului de locuințe.

Totodată, instanța de apel a reținut că, în urma emiterii hotărârii din 22 februarie 2013 a Judecătorei Comrat, intimatul a depus cerere de modificare a temeiurilor acțiunii și concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat anularea pct.III din hotărârea Comisiei de privatizare a fondului de locuințe de pe lângă Direcția generală construcții, dezvoltarea infrastructurii și comunicațiilor a Găgăuziei din 29 august 2012 privind refuzul în privatizarea casei de locuit din xxxx, invocând că, casa de locuit enunțată face parte din categoria locuințelor de serviciu, fapt care nu-l lipsește de dreptul la privatizare în baza altor temeuri, deoarece el are vechime în muncă necesară în sistemul Centrului militar al UTA Găgăuzia, perioada de locuire, etc.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, hotărârea Comisiei de privatizare a fondului de locuințe din 29 august 2012 nu poate fi recunoscută ilegală, deoarece la momentul emiterii hotărârii au fost invocate alte temeuri, legalitatea hotărârii comisiei nefiind combătută de către intimat. Însuși intimatul, modificând pretențiile, a recunoscut, de fapt, că nu avea dreptul la privatizare în baza temeiurilor indicate în cererea depusă la Comisia de privatizare a fondului de locuințe.

La data de 04 martie 2019 Alexei Culicov a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece concluziile instanței de apel sunt neîntemeiate.

A menționat că, instanța de apel a concluzionat că, Alexei Culicov, la data de 07 august 2012, a depus cerere cu privire la privatizarea casei de locuit, care aparține fondului public și nu face parte din categoria locuințelor de serviciu. Respectiv, acesta nu a depus la organul de privatizare cerere cu privire la privatizarea locuinței de serviciu.

A susținut că, din cererea enunțată nu rezultă cele invocate de către instanța de apel. Or, din cererea enunțată rezultă că, el a solicitat emiterea hotărârii cu privire la permiterea privatizării casei de locuit în ordinea și termenii stabiliți de lege.

A afirmat că, instanța de apel a mai concluzionat că, temeiurile de fapt și de drept pentru privatizarea casei de locuit, pe care le-a invocat în cererea de modificare a temeiurilor acțiunii și concretizare a pretențiilor din 01 aprilie 2015, nu au fost invocate de către el în cererea depusă la Comisia de privatizare a fondului de locuințe și aceasta nu le-a examinat.

A relevat că, legislația în vigoare, care reglementează modul de privatizare a fondului de locuințe, nu stabilea și nu stabilește careva cerințe privind forma și conținutul cererii de privatizare a locuinței indiferent de statutul acesteia.

A invocat că, în cererea sa din 07 august 2012 a solicitat permisiunea de a privatiza casa de locuit, care aparține fondului de stat, care include atât locuințele de serviciu, cât și alte categorii de locuințe.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede astfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Comrat a expediat decizia contestată în adresa părților la data de 15 ianuarie 2019, iar la data de 17 ianuarie 2019 recurentul a recepționat-o (f. d. 237, vol. III).

Astfel, recursul, după data de 04 martie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de către Alexei Culicov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de către Alexei Culicov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către Alexei Culicov ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Alexei Culicov se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu